

Arrest

nr. 60 651 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 2 december 2009, verklaren er zich op 3 december 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt de asielaanvragen van verzoekers bij beslissingen van 27 januari 2011, aangetekend verstuurd op 28 januari 2011.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hindwano Kalay (provincie Khost) afkomstig te zijn. U ging elf jaar naar school in Khost. Daarna verhuisde u naar Kabul waar u in de apotheek van uw oom werkte, waar u nog enkele jaren medicijnen studeerde en waar u uw legerdienst deed. In 1371 (komt overeen met 1992) bent u in Kabul gehuwd met ARORA Simran Devi (O.V. 6.539.896). Jullie hebben twee kinderen die eveneens in België zijn. Twee jaar na de val van het Talibanregime bent u met uw gezin naar Hindwano Kalay teruggekeerd. U had een apotheek in de stad Khost. Door de jaren heen verlieten de Hindoefamilies het dorp. Er waren problemen met moslims die eigendommen en gronden van de Hindoes inpikten. Ook u kende problemen met moslims. Zij hadden het op uw bezittingen gemunt en gaven u twee weken de tijd om het dorp te verlaten. Omdat u vreesde voor uw leven en dat van uw gezin gaf u gevolg aan hun eisen. Jullie gingen naar Peshawar waar jullie een eerste vliegtuig namen. Dit bracht jullie naar Dubai. Twee andere vluchten brachten jullie vervolgens tot België. Op 03/12/2009, een drietal dagen na jullie aankomst, gingen jullie naar de Dienst Vreemdelingenzaken en vroegen u en uw vrouw asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar uw leven door de moslims in Hindwano Kalay wordt bedreigd. Bovendien acht u de algemene situatie in Afghanistan onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), enkele legerdocumenten, de taskara van uw vader en een eigendomsakte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

Vooreerst is tijdens het gehoor gebleken dat de kennis van uw vrouw over (de nabije omgeving van) het dorp waar u tot voor kort zou hebben gewoond, nagenoeg onbestaande is gebleken. Zo is het zeer merkwaardig dat uw vrouw de andere en zeer gebruikelijke benaming voor Hindwano Kalay niet kent (CGVS, p.8). Een inwoner van dit dorp zal weten dat dit Prem Nagar is. Ook u weet dat Prem Nagar de naam is van het dorp waar u zou hebben gewoond (CGVS, p.6). Dit is hoogst merkwaardig. Verder blijkt dat zij slechts drie namen van andere dorpen rond Hindwano Kalay kent. Voor iemand die ongeveer dertig jaar in Khost zou hebben gewoond, is dit bijzonder weinig. Dit brengt de geloofwaardigheid van jullie verklaring in deze regio woonachtig te zijn geweest erg in het gedrang. Uw vrouw stelt voorts dat jullie tot Matun Qalay behoren maar op de vraag of Matun een dorp dan wel een stad is, kan zij niet antwoorden (CGVS, p.7). Gevraagd naar namen van districten (woleswali) blijkt zij deze nochtans zeer courante term niet te kennen en geconfronteerd met namen van aangrenzende districten, meent zij dat het misschien dorpen zijn (CGVS, p.7). Evenmin kan uw vrouw zeggen wie de luchthaven, met de landingsbaan op hoogstens anderhalve kilometer van Hindwano Kalay, gebruikt en of deze voor militaire of burgerdoeleinden gebruikt wordt. Uiteraard zijn het de Amerikaanse troepen, zoals u zelf aangeeft (CGVS, p.7), die hier één van hun basissen hebben. Verondersteld mag worden dat dergelijke zaken geweten zijn, ook door iemand die het huis slechts zelden zou hebben verlaten.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uzelf wel enige kennis etaleert over gebeurtenissen in het dorp maar dat deze kennis een ingestudeerde indruk maakt. Zo stelt u dat personen enkele jaren geleden jullie gurdwara betraden, geld meenamen en jullie religieuze boeken onteerden (CGVS, p.5). Uw vrouw beweert net hetzelfde. Het is opvallend dat geen van jullie beiden weten dat ook de symbolisch belangrijke gouden messen werden gestolen. Bovendien toont de informatie aan dat de religieuze boeken ongemoeid werden gelaten. Dat u enerzijds weet heeft van dit incident aan de gurdwara, maar anderzijds het zowat belangrijkste aspect ervan voor de plaatselijk sikhs en hindoes (de ontvreemding van de gouden messen) niet zou weten, roept ernstige twijfels op aangaande uw bewering van deze gemeenschap deel te hebben uitgemaakt. Als u vervolgens wordt gevraagd hoeveel inbrekers de tempel binnenkwamen, meent u dat het er drie of vier waren (CGVS, p.5). In werkelijkheid waren het er dertig. Het is niet geloofwaardig dat dergelijke “details” niet bekend zouden zijn binnen de kleine Hindoegemeenschap die Hindwano Kalay op dat moment nog telde.

Voorts blijkt uw vrouw niet te weten wie Bagwan Dase is. Nochtans stellen de op het Commissariaat-generaal aanwezige bronnen dat hij de enige overblijvende Hindoe in Hindwano Kalay is en dat deze man de onroerende goederen van al diegenen die vertrokken zijn, tegen betaling beheert. Uw vrouw stelt dat Bagwan Dase "in Khost" is en dat hij winkels opricht buiten Hindwano Kalay. Zij heeft geen idee welke functie de man binnen het dorp heeft (CGVS, p.5). Dit is opmerkelijk, te meer jullie nog bezittingen in het dorp zouden hebben (CGVS, p.4).

Verder beweert u dat de vertegenwoordiger van het dorp, Lakhmir Singh genaamd, recent in zijn huis zou zijn onthoofd. U zou dit in België via de BBC hebben vernomen hoewel u stelt het Engels nauwelijks machtig te zijn (CGVS, p.3). Het is zeer merkwaardig dat uw vrouw niet op de hoogte is van de dood van Lakhmir Singh (CGVS, p.). Voorts is het merkwaardig dat u wel weet dat Jehan Gul de huidige burgemeester is van Khost maar dat u de vorige burgemeester, Sakhi Amirullah Amiri, niet bij naam kent. Evenmin lijkt u te weten dat deze man in maart van 2009 vermoord werd (CGVS, p.6). Dat u enkel de burgemeester kent die sinds zeer recent die positie bekleedt, wijst opnieuw op het ingestudeerde karakter van uw kennis. Verder weet u dat een bekend cricketspeler uit Khost door Amerikanen gedood werd maar u stelt dat deze man Abdul Rahman heette (CGVS, p.7). Dit is onjuist: de persoon die door Amerikaanse soldaten gedood werd, is de in Khost zeer bekende Rahmat Wali. Na zijn dood werden er protesten georganiseerd. Een winkelier uit Khost zal ongetwijfeld op de hoogte zijn van dit soort zaken. U daarentegen meent dat Rahmat Wali nog in leven is (CGVS, p.7). Bovenstaande vaststellingen wijzen er op dat u niet in Khost was toen deze incidenten zijn gebeurd.

Andere bekende feiten zijn u en uw vrouw eveneens geheel onbekend. Zo weet u dat Hakim Taniwal de voormalige gouverneur is die werd vermoord (CGVS, p.) terwijl uw vrouw nog nooit van deze Taniwal blijkt te hebben gehoord (CGVS, p.8). Voorts stelt u dat de gurdwara van Hindwano Kalay door Haqqani werd vernietigd (CGVS, p.4) terwijl uw vrouw ook hiervan niet op de hoogte is (CGVS, p.8). Evenmin heeft zij weet van de grootschalige aanval van Taliban op overheidsgebouwen in de stad Khost, alhoewel u beweert dat u op dat moment in uw apotheek aanwezig was en dit zeer ernstige feit niemand onberoerd zal hebben gelaten (CGVS, p.7). Het is overigens opmerkelijk dat u niet meer zou weten of deze zelfmoordaanslagen 's morgens dan wel 's avonds werden gepleegd (CGVS, p.7).

Nog andere verklaringen wijzen er op dat jullie Afghanistan al geruime tijd verlaten hebben. Zo kan uw vrouw niet zeggen welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, p.4). Evenmin kent zij personen als Gulbuddin Hekmatyar en Ahmad Shah Massoud (CGVS, p.7), hoewel jullie ten tijde van de burgeroorlog in Kabul zouden hebben gewoond. Bovendien biedt uw vrouw geen afdoende verklaring voor haar onwetendheid. Op de vraag of jullie dan geen radiotoestel hadden en zodoende het nieuws enigszins konden volgen, stelt uw vrouw dat jullie wel een radio hadden maar dat zij nooit luisterde. Zij beweert zelfs dat zij als vrouw de radio niet mocht aanzetten en dat zij altijd binnen moest blijven (CGVS, p.5). Dit alles is niet geloofwaardig en wijst er eerder op dat u de vragen van het Commissariaat-generaal tracht te ontwijken.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Evenmin kan u de status van subsidiair beschermde worden verleend.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt betreffen oude documenten waarvan het meest recente van 1368 (1989) dateert (CGVS, p.3). Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u in de voorbije twintig jaar nooit een ander document verkregen heeft, stelt u dat u in Afghanistan veel documenten had maar dat u die allemaal achterliet toen u Afghanistan zeer plots diende te verlaten (CGVS, p.3). Dit is een weinig dienstig argument: u blijkt in het bezit van een militair boekje dat ten tijde van Najibullah werd uitgereikt terwijl u bijvoorbeeld uw recente bankdocumenten en documenten in verband met uw apotheek zou hebben achtergelaten. Dit alles is weinig geloofwaardig en toont aan dat u Afghanistan al lang geleden verlaten heeft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van A.S.D.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hindwano Kalay (provincie Khost) afkomstig te zijn. U bent nooit naar school gegaan.

Toen u zeventien of achttien jaar oud was, bent u naar Kabul gegaan en u bent er gehuwd met ARORA Nanak Singh (O.V. 6.539.892). Jullie hebben twee kinderen die eveneens in België zijn. Twee jaar na de val van het Talibanregime bent u met uw gezin naar Hindwano Kalay teruggekeerd. Uw man had een apotheek in de stad Khost. Door de jaren heen verlieten de Hindoefamilies het dorp. Er waren problemen met moslims die eigendommen en gronden van de Hindoes inpikten. Ook uw schoonfamilie kende problemen met moslims. Zij hadden het op de bezittingen van uw man gemunt en gaven jullie twee weken de tijd om het dorp te verlaten. Omdat uw man vreesde voor zijn leven en dat van zijn gezin, gaf hij gevolg aan hun eisen.

Jullie gingen naar Peshawar waar jullie een eerste vliegtuig namen. Dit bracht jullie naar Dubai. Twee andere vluchten brachten jullie vervolgens tot België. Op 03/12/2009, een drietal dagen na jullie aankomst, gingen jullie naar de Dienst Vreemdelingenzaken en vroegen u en uw man asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar uw leven door de moslims in Hindwano Kalay wordt bedreigd. Bovendien acht u de algemene situatie in Afghanistan onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

U legt geen enkel document voor dat zou toelaten uw beweerde identiteit, herkomst of reisweg na te gaan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

Tijdens het gehoor van uzelf en dat van uw man is gebleken dat jullie kennis van tal van aspecten van het leven in Afghanistan bijzonder summier is. In de beslissing van uw man worden een aantal vaststellingen gedaan waaruit dient te worden afgeleid dat jullie beweringen omtrent jullie verblijf in Afghanistan niet geloofwaardig zijn. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

“Vooreerst is tijdens het gehoor gebleken dat de kennis van uw vrouw over (de nabije omgeving van) het dorp waar u tot voor kort zou hebben gewoond, nagenoeg onbestaande is gebleken. Zo is het zeer merkwaardig dat uw vrouw de andere en zeer gebruikelijke benaming voor Hindwano Kalay niet kent (CGVS, p.8). Een inwoner van dit dorp zal weten dat dit Prem Nagar is. Ook u weet dat Prem Nagar de naam is van het dorp waar u zou hebben gewoond (CGVS, p.6). Dit is hoogst merkwaardig. Verder blijkt dat zij slechts drie namen van andere dorpen rond Hindwano Kalay kent. Voor iemand die ongeveer dertig jaar in Khost zou hebben gewoond, is dit bijzonder weinig. Dit brengt de geloofwaardigheid van jullie verklaring in deze regio woonachtig te zijn geweest erg in het gedrang. Uw vrouw stelt voorts dat jullie tot Matun Qalay behoren maar op de vraag of Matun een dorp dan wel een stad is, kan zij niet antwoorden (CGVS, p.7). Gevraagd naar namen van districten (woleswali) blijkt zij deze nochtans zeer courante term niet te kennen en geconfronteerd met namen van aangrenzende districten, meent zij dat het misschien dorpen zijn (CGVS, p.7). Evenmin kan uw vrouw zeggen wie de luchthaven, met de landingsbaan op hoogstens anderhalve kilometer van Hindwano Kalay, gebruikt en of deze voor militaire of burgerdoeleinden gebruikt wordt. Uiteraard zijn het de Amerikaanse troepen, zoals u zelf aangeeft (CGVS, p.7), die hier één van hun basissen hebben. Verondersteld mag worden dat dergelijke zaken geweten zijn, ook door iemand die het huis slechts zelden zou hebben verlaten.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uzelf wel enige kennis etaleert over gebeurtenissen in het dorp maar dat deze kennis een ingestudeerde indruk maakt. Zo stelt u dat personen enkele jaren geleden jullie gurdwara betraden, geld meenamen en jullie religieuze boeken onteerden (CGVS, p.5). Uw vrouw beweert net hetzelfde. Het is opvallend dat geen van jullie beiden weten dat ook de symbolisch belangrijke gouden messen werden gestolen. Bovendien toont de informatie aan dat de religieuze boeken ongemoeid werden gelaten. Dat u enerzijds weet heeft van dit incident aan de gurdwara, maar anderzijds het zowat belangrijkste aspect ervan voor de plaatselijk sikhs en hindoes (de ontvreemding van de gouden messen) niet zou weten, roept ernstige twijfels op aangaande uw bewering van deze gemeenschap deel te hebben uitgemaakt. Als u vervolgens wordt gevraagd hoeveel inbrekers de tempel binnenkwamen, meent u dat het er drie of vier waren (CGVS, p.5). In werkelijkheid waren het er dertig. Het is niet geloofwaardig dat dergelijke “details” niet bekend zouden zijn binnen de kleine Hindoegemeenschap die Hindwano Kalay op dat moment nog telde.

Voorts blijkt uw vrouw niet te weten wie Bagwan Dase is. Nochtans stellen de op het Commissariaat-generaal aanwezige bronnen dat hij de enige overblijvende Hindoe in Hindwano Kalay is en dat deze man de onroerende goederen van al diegenen die vertrokken zijn, tegen betaling beheert. Uw vrouw stelt dat Bagwan Dase “in Khost” is en dat hij winkels opricht buiten Hindwano Kalay. Zij heeft geen idee welke functie de man binnen het dorp heeft (CGVS, p.5). Dit is opmerkelijk, te meer jullie nog bezittingen in het dorp zouden hebben (CGVS, p.4).

Verder beweert u dat de vertegenwoordiger van het dorp, Lakhmir Singh genaamd, recent in zijn huis zou zijn onthoofd. U zou dit in België via de BBC hebben vernomen hoewel u stelt het Engels nauwelijks machtig te zijn (CGVS, p.3). Het is zeer merkwaardig dat uw vrouw niet op de hoogte is van de dood van Lakhmir Singh (CGVS, p.). Voorts is het merkwaardig dat u wel weet dat Jehan Gul de huidige burgemeester is van Khost maar dat u de vorige burgemeester, Sakhi Amirullah Amiri, niet bij naam kent. Evenmin lijkt u te weten dat deze man in maart van 2009 vermoord werd (CGVS, p.6). Dat u enkel de burgemeester kent die sinds zeer recent die positie bekleedt, wijst opnieuw op het ingestudeerde karakter van uw kennis. Verder weet u dat een bekend cricketspeler uit Khost door Amerikanen gedood werd maar u stelt dat deze man Abdul Rahman heette (CGVS, p.7). Dit is onjuist: de persoon die door Amerikaanse soldaten gedood werd, is de in Khost zeer bekende Rahmat Wali. Na zijn dood werden er protesten georganiseerd. Een winkelier uit Khost zal ongetwijfeld op de hoogte zijn van dit soort zaken. U daarentegen meent dat Rahmat Wali nog in leven is (CGVS, p.7). Bovenstaande vaststellingen wijzen er op dat u niet in Khost was toen deze incidenten zijn gebeurd.

Andere bekende feiten zijn u en uw vrouw eveneens geheel onbekend. Zo weet u dat Hakim Taniwal de voormalige gouverneur is die werd vermoord (CGVS, p.) terwijl uw vrouw nog nooit van deze Taniwal blijkt te hebben gehoord (CGVS, p.8). Voorts stelt u dat de gurdwara van Hindwano Kalay door Haqqani werd vernietigd (CGVS, p.4) terwijl uw vrouw ook hiervan niet op de hoogte is (CGVS, p.8). Evenmin heeft zij weet van de grootschalige aanval van Taliban op overheidsgebouwen in de stad Khost, alhoewel u beweert dat u op dat moment in uw apotheek aanwezig was en dit zeer ernstige feit niemand onberoerd zal hebben gelaten (CGVS, p.7). Het is overigens opmerkelijk dat u niet meer zou weten of deze zelfmoordaanslagen 's morgens dan wel 's avonds werden gepleegd (CGVS, p.7).

Nog andere verklaringen wijzen er op dat jullie Afghanistan al geruime tijd verlaten hebben. Zo kan uw vrouw niet zeggen welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, p.4). Evenmin kent zij personen als Gulbuddin Hekmatyar en Ahmad Shah Massoud (CGVS, p.7), hoewel jullie ten tijde van de burgeroorlog in Kabul zouden hebben gewoond. Bovendien biedt uw vrouw geen afdoende verklaring voor haar onwetendheid. Op de vraag of jullie dan geen radiotoestel hadden en zodoende het nieuws enigszins konden volgen, stelt uw vrouw dat jullie wel een radio hadden maar dat zij nooit luisterde. Zij beweert zelfs dat zij als vrouw de radio niet mocht aanzetten en dat zij altijd binnen moest blijven (CGVS, p.5). Dit alles is niet geloofwaardig en wijst er eerder op dat u de vragen van het Commissariaat-generaal tracht te ontwijken.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Evenmin kan u de status van subsidiair beschermde worden verleend.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt betreffen oude documenten waarvan het meest recente van 1368 (1989) dateert (CGVS, p.3). Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u in de voorbije twintig jaar nooit een ander document verkregen heeft, stelt u dat u in Afghanistan veel documenten had maar dat u die allemaal achterliet toen u Afghanistan zeer plots diende te verlaten (CGVS, p.3). Dit is een weinig dienstig argument: u blijkt in het bezit van een militair boekje dat ten tijde van Najibullah werd uitgereikt terwijl u bijvoorbeeld uw recente bankdocumenten en documenten in verband met uw apotheek zou hebben achtergelaten. Dit alles is weinig geloofwaardig en toont aan dat u Afghanistan al lang geleden verlaten heeft."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voeren verzoekers een schending aan van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoekster meent dat er van haar een onrealistisch kennisniveau verwacht wordt. Ze leefde in een enorm beperkende leefwereld en had een enorm beperkte manier om kennis op te doen. Zij kan niet lezen, schrijven of tellen. Zij kan alleen maar weten wat haar verteld wordt en wat zij ziet en vervolgens kan onthouden. Als huisvrouw mocht zij helemaal niet buiten komen en zelfs niet komen in de ruimtes van de mannen. Er moet duidelijk gewezen worden op de strikt inferieure positie van de vrouw waarbij zij zelfs haar gezicht volledig moest bedekken als zij met de broer of vader van haar echtgenoot sprak. Zij kent de dorpen die zij kan zien vanaf haar dak. Ze hadden geen tv en alleen maar een radio, maar die was enkel voor haar man.

Verzoeker meent dat de opgeworpen ingestudeerde indruk nergens op steunt. Zo baseert het CGVS zich op een artikel waarvan het moeilijk is om de onafhankelijkheid van de auteur vast te stellen. Dit is des te belangrijker omdat verzoeker nog steeds vasthoudt aan het feit dat de 'gouden messen' niet werden gestolen en wijst hij erop dat deze 'gouden messen' niet van werkelijk goud zijn. Hij is zelf over het incident begonnen en dan wordt er op doorgegaan.

Verzoeker kan redelijk goed Engels verstaan maar het niet spreken, hetgeen zijn raadsman aan de lijven mocht ondervinden tijdens de consultaties waarbij hij verstond wat zij in het Engels tegen zijn tolk vertaalde.

Verzoeker bevestigt te weten wie de huidige burgemeester is, zodat dit des te meer aanduidt dat hij daar recentelijk verbleef. Hij antwoordde dat Nur Mohammad de burgemeester voor hem was. De vorige burgemeester werd gedood, de meeste 'officials' worden gedood (CGVS p.6). Hij gaf ook aan dat de gouverneur Qalandarzai was, daarna Subare. Hij vervolledigt de lijst omgekeerd chronologisch met Jamal, Patan en dan Taniwal.

Verzoeker stelt geen cricketfan te zijn, zodat hij hier maar beperkt van op de hoogte is. Hij vergiste zich echter en probeerde later zijn vergissing recht te zetten; 'Rahmut Wali speelt nog cricket?' 'Het is Rahmatullah. Met hem is niets gebeurd'. Hiermee geeft hij aan dat er met Abdul Rahman niets gebeurd is.

Verzoeker woonde ten tijde van zijn vertrek wel degelijk in Khost. Zo wijst hij erop dat hij Chabak Bandas kent die medicijnen studeerde en in zijn buurt werkte, alsook Rabbani, Gulbuddin, Hazara's, dostum...De partij van Gulbuddin, wat Rabbani deed...dat hij protesten opnoemt in Manuzai, in Badshak Khan, dat de Taliban de gemeentehuizen binnenvielen in Burka, 2 zelfmoordaanslagen buiten, 3 zelfmoordenaars die zich opbliezen in het provinciehuis. Dat in Khost, in de Hindvano Kalai de moslims en Hindoes als familie naast elkaar leefden. Dat Baghvan Das zijn buurman was, Mr. Dilip Singh achter zijn huis woonde, Mr. Likmir Singh aan de overkant van zijn huis woonde. Zij kenden elkaar allemaal. Hij voegt toe dat een 110km lange baan werd gebouwd van Gardez tot Khost, een shopping centre tegenover Hindvano Kalai in Khost, 2 gebouwen achter Hinduana Kalai en een ziekenhuis met de naam van Babree Gul clinic en half afgewerkte gebouwen gebouwd werden in november 2009 (toen verzoekers vluchten) in eigendom van Areeba Mobile Operator. Hij voegt ook toe dat Krishna en zijn echtgenote ongeveer 2,5 jaar geleden een klein jongetje kregen.

Verzoekers willen aan de Raad een dvd overmaken met hun huwelijksceremonie in Afghanistan. Zij vragen zich af welke bewijzen zij nog zouden kunnen aanbrengen. Zij hebben in spoed hun land van herkomst verlaten en kunnen een eigendomsakte uit Khost voorleggen, wat een zeer belangrijke indicatie is van hun recent verblijf.

2.2. Wat de ingeroepen schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet betreft merkt de Raad op dat dit artikel tot doel heeft de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoekers voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel

vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

De Raad stelt vast dat de asielaanvraag van verzoekers is afgewezen omdat er aan hun beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht gelet op het feit dat de kennis van verzoekster over Afghanistan bijzonder beperkt is en de kennis waarvan verzoeker blijk geeft een ingestudeerde indruk nalaat.

Met betrekking tot verzoekster stelt de bestreden beslissing vast dat (i) haar kennis van het dorp waar zij wonen nagenoeg onbestaande is, (ii) zij de courante term woleswali niet kent, (iii) zij Bagwan Dase niet kan situeren, (iv) zij niet weet dat de gurdwara van Hindwano Kalay vernietigd werd en (v) zij nog nooit gehoord heeft van Hekmatyar of Massoud hoewel zij beweerde tijdens de burgeroorlog in Kabul te hebben gewoond.

Met betrekking tot verzoeker stelt de bestreden beslissing vast dat (i) hij weet heeft van het incident aan de gurdwara maar niet op de hoogte is van het belangrijkste aspect namelijk de diefstal van de gouden messen maar ook dat hij het aantal inbrekers verkeerdelijk op 2 à 3 schat, verzoeker enkel de huidige burgemeester kan benoemen en niet de vorige en hij een foutieve naam opgeeft bij de vraag naar de door Amerikanen gedode cricketspeler.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift wijst op het feit dat zij een huisvrouw was die nooit buitenkwam stelt de Raad vast dat ook van een persoon met een dergelijk profiel mag verwacht worden dat zij blijk geeft van een minimale kennis, minstens van zaken die verband houden met haar directe leefwereld. Zo mag van haar verwacht worden dat zij als inwonster de zeer gebruikelijke andere naam van haar dorp zou kennen, dat zij meer dan drie buurdorpen kan benoemen aangezien zij verklaarde gedurende dertig jaar in Khost te hebben gewoond en zij minstens vertrouwd zou moeten zijn met de term 'woleswali'. Verzoeksters verklaring voor haar gebrekkige kennis is geen afdoende verschoningsgrond aangezien uit vaste rechtspraak immers blijkt dat de asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij/zij beweert afkomstig te zijn en het dagelijkse leven aldaar (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Verzoekster verklaarde overigens zelf dat zij soms andere vrouwen ontmoette in de tempel (gehoorverslag, 5), hetgeen niet strookt met haar beweringen nooit enig contact te hebben gehad met de buitenwereld.

Wat verzoeker betreft stelt de Raad vooreerst vast dat hij de objectiviteit van de auteur van het artikel over het incident in de gurdwara in twijfel trekt om zijn verklaringen, die hij overigens bevestigt, hierover te rechtvaardigen. Verzoeker beperkt zich tot blote beweringen zonder deze ook maar enigszins te staven met concrete elementen. Verzoeker dient minstens met objectieve gegevens aan te tonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt niet correct is, *quod non*. Gelet op de belangrijke symboliek van het mes binnen hun godsdienst mag van verzoeker verwacht worden dat hij dienaangaande meer accurate informatie kan geven. Bovendien beweerde verzoeker winkelier te zijn geweest waardoor hij voortdurend in contact kwam met mensen. Overigens schatte verzoeker het aantal inbrekers op 2 of 3 terwijl het er in werkelijkheid een dertigtal waren.

Ook blijkt verzoekers kennis over de burgemeester gebrekkig te zijn. Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker wel weet dat Jehan Gul de huidige burgemeester is van Khost en beweerde dat Nur Mohammad de burgemeester voor hem was, maar de vorige burgemeester, Sakhi Amirullah Amiri, niet bij naam kent en al in het geheel niet op de hoogte is van het feit dat deze in maart 2009 vermoord werd. Het vervolgens etaleren van zijn kennis over de gouverneurs doet geen afbreuk aan het geheel van vastgestelde gebrekkige kennis en kan wijzen op een ingestudeerd karakter. Dat verzoeker tenslotte verkeerdelijk verklaart dat de cricketspeler Rahmat Wali nog in leven is terwijl hij door Amerikaanse soldaten werd gedood en er na zijn dood protesten werden georganiseerd doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde aanwezigheid in Afghanistan. Van deze feiten van een zo bekend persoon in Khost moet verzoeker, indien hij er verbleef, op de hoogte zijn geweest ongeacht of hij al dan niet een cricketfan is.

Waar verzoeker tenslotte wijst op de kennis die hij wel kan etaleren merkt de Raad op dat deze niet opweegt tegen de gebrekkige kennis waarvan verzoeker en zijn echtgenote blijk geven. De Raad stelt overigens vast dat uit de bestreden beslissing ook nog blijkt dat nog er nog tal van andere bekende feiten zijn waarvan verzoekers niet op de hoogte zijn. Zo weet verzoeker dat de gurdwara van Hindwano Kalay door Haqqani werd vernietigd terwijl zijn echtgenote hiervan niet op de hoogte is. Evenmin heeft zij weet van de grootschalige aanval van Taliban op overheidsgebouwen in de stad Khost, alhoewel verzoeker beweert dat hij op dat moment in zijn apotheek aanwezig was en dit zeer ernstige feit niemand onberoerd zal hebben gelaten. Nog andere verklaringen wijzen er op dat verzoekers Afghanistan al geruime tijd verlaten hebben. Zo kan verzoekster niet zeggen welk jaar het heden is

volgens de Afghaanse jaartelling en kent zij evenmin personen als Gulbuddin Hekmatyar en Ahmad Shah Massoud, hoewel zij ten tijde van de burgeroorlog in Kabul zouden hebben gewoond.

Met betrekking tot de door verzoekers neergelegde dvd over hun huwelijksceremonie in Afghanistan, die overigens twintig jaar geleden heeft plaats gehad, merkt de Raad op dat dit een momentopname betreft en geen bewijs is van hun verblijf in Afghanistan alvorens naar België te komen. Ook de door verzoeker neergelegde taskara dateert volgens zijn verklaringen van 1989, hetgeen evenmin een bewijs is van hun verblijf in Afghanistan de laatste jaren. De eigendomsakte in het administratief dossier werd niet vertaald waardoor er niet kan worden vastgesteld wanneer deze werd opgesteld. De Raad stelt ten slotte vast dat verzoeker zelf verklaarde nog recente documenten te hebben, zoals een boekje van de bank, voorschriften en documenten in verband met de apotheek, maar deze te hebben achtergelaten omdat hij het land plots moest verlaten. Verzoekers uitleg overtuigt allerminst aangezien hij wel in staat blijkt oude, uit een ver verleden gedateerde documenten mee te brengen.

Op grond van hetgeen voorafgaat mocht de commissaris-generaal terecht besluiten dat verzoekers hun verblijf in Afghanistan niet aannemelijk maakten. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan hun asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoekers maken zelf het bewijs van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende hun voorgehouden verblijf in Afghanistan zodat er geen duidelijkheid is over hun feitelijke herkomst en nationaliteit. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst is immers onontbeerlijk om uit te sluiten dat verzoekers hetzij afkomstig zijn uit een streek waar geen risico aanwezig is, hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, aldaar reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot of er ondertussen zelfs het staatsburgerschap heeft bekomen. Immers, bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt niet uit te sluiten dat de asielzoeker in een derde land het staatsburgerschap heeft waardoor de noodzaak aan het recht op subsidiaire bescherming in het Rijk zou wegvallen (RvS 25 maart 2010, nr. 202.357; RvS 29 maart 2010, nr. 202.487). Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER